

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 276. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm15604/facsimile.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Pennen, enten den er af Jær eller af Staal, eller selv af det røde Guld, er dog kun en Beggeind i Haanden, der før kunde forvandle al Verdens Blak til Væd, end med de le Nogen der Mindte af „Vand og Lød,” som den selv fattes. Over man derfor hører Pennen utraacht til Konge i Mandens Verden, der ved man, Munden er mit i de „Dobrs Nige“.

Persepolis, Perseus gamle Hovedstad, blev lagt i Afke af Alexander den Store, saa der findes kun Muur-Røvinger med ubekendte Skrift-Tegn paa, som man tratted om, under Navn af de Persepolitanske Indskrifter.

Phæton var Sol-Gudens Son, som daltede med Sol-Begnen og fandt sin Død i Gri-Danus, begæret af sine Søstre, Heliadene, hvis Taarer blev til Nuv.

Philosofien, Academes Hoveding, kaldes den sidste Væfker og holdt i den 14de Olympiade, 183 f. Chr.

Philosophi betegner Videlyst, men i vore Dage bruges det forvanslig til Navn paa en Videnskab om den Guddommelige og Mennefelige Natur, som Nogen uden Borherre kan have, og som man dog indbilder sig at have, selv naar man nægter Borherre og Alt hvad man ikke begriber. Det er sorgeligt, men det er, til Lykke, ogsaa latterligt.

Phætoene er det besønderlige Færges-Køll i Dødsjern, hvis Elde gik af sig selv, uden Sol og Væd, og Pyrede sig selv uden Noer, hvad billedlig ogsaa laet sig sigge om det store Færges-Køll i Verdens-Historien, som Engelskmandens er.

Phœnix-Fuglen, som lever et Hverhalv i tusind Aar, brænder saa sig selv i en Rede af al Verdens Skydri, og tryder endelig ud af sin egen Nise, som en Glimmer-Dom, der efterhaanden forvandles til Fugl Phœnix den Ruben, er den dellige, algamle Spadoms-Meise om Mennefke Raaden, Orestens store Fugle-Konge, som henmetrede i Midelalderens store Lenz-Flamme, sandtes som en

